

УДК 351.84

[https://doi.org/10.33296/2707-0654-14\(28\)-15](https://doi.org/10.33296/2707-0654-14(28)-15)

ЮХНОВ БОРИС

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки та менеджменту,
Українська інженерно-педагогічна
академія, м. Харків, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8463-1744>

ОСТРОВСЬКИЙ ІГОР

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економічної теорії та
міжнародної економіки,
Харківський національний університет міського
господарства ім. О.М. Бекетова,
м. Харків, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7444-2560>

ЧУХРАЙ ВОЛОДИМИР

аспірант кафедри економіки та менеджменту,
Українська інженерно-педагогічна академія,
м. Харків, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4890-7299>

СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ: МЕХАНІЗМИ ТА МЕТОДИ ЇХНЬОГО ОЦІНЮВАННЯ В СИСТЕМІ ІМПАКТ-ІНВЕСТУВАННЯ

Анотація. В статті розглянуто сутність процесів капіталізації й соціалізації, які здійснюються шляхом соціалізації інвестиційних проєктів. Показана їхня актуальність та практична значущість. Досліджено систему механізмів соціальних інновацій в системі імпаکت-інвестування. Метою імпакт-інвестування є одночасне досягнення фінансового результату і значимого соціального ефекту, тобто одержання доходу для інвестора й певної вигоди для суспільства. Головна відмінність імпакт-проєкту від звичайного соціального полягає в тому, що при імпакт-інвестуванні має місце стійка й довгострокова зміна в суспільних процесах, а не просте створення суспільного блага. Авторами виявлено, що одним з перспективних напрямків дослідження діалектики відносин капіталізації та соціалізації як чинників підвищення якості життя населення в системі імпакт-інвестування є дослідження і впровадження феномену соціальних інновацій, їх ролі і місця в сучасному суспільстві, механізмів розробки і функціонування, практичних аспектів впровадження. У

© Українська інженерно-педагогічна академія

© ГО «Школа адаптивного управління соціально-педагогічними системами»

© Юхнов Б., Островський І., Чухрай В.

ході дослідження були виявлені чисельні варіації оцінки соціальної ефективності та ефективності соціальних інновацій (проектів) в процесі імпаکت-інвестування. Так, найчастішою у використанні є методика, стосовно якої ефективність соціальних інновацій доцільно оцінювати з урахуванням його потенційної привабливості для її учасників. З'ясовано, що загальна ефективність соціальних проектів оцінюється за допомогою наступних значень: суспільна ефективність; комерційна ефективність; інтегральна ефективність. Для більш розгорнутого уявлення про ефективність соціальних інновацій (або проектів) пропонується виділяти не три, а п'ять груп соціально-економічних ефектів: соціальні ефекти, економічні ефекти, екологічні ефекти, іміджеві ефекти, інші ефекти. Авторами розглянуті кожна з груп ефектів та відповідні їм показники оцінки. У статті авторами розроблена оригінальна методика оцінювання соціальних інновацій (або соціальних інноваційних проектів).

Ключові слова: соціальні інновації, соціалізація і капіталізація, імпакт-інвестування, методи оцінювання соціальних інноваційних проектів.

Вступ. Воєнні дії в Україні щоденно підкреслюють необхідність як практичних заходів, так і потребу в подальших теоретичних дослідженнях напрямків і методів подолання руйнівних наслідків війни. Змінюються звичні уявлення щодо заходів з реформування наднаціональних, національних і регіональних господарських систем, постійно корегуються практичні напрямки та інструменти діяльності всіх суб'єктів господарювання і домогосподарств. Стресові явища справляють значний тиск на всі сторони суспільного життя і вимушують інтенсифікувати міждисциплінарні дослідження і поширити пошук джерел забезпечення оновленої системи потреб окремих громадян, колективів, територіальних громад та інших спільнот, держави в цілому.

Саме в кризові періоди отримують шанс інноваційні заходи впливу на соціально-економічні явища. Соціальні інновації є одним із таких важелів принципових змін, що враховують напрацювання минулих років, нові вибухоподібні події суспільного життя, всебічний аналіз світового досвіду. Це стосується, зокрема, розповсюдження системи соціально спрямованого інвестування (імпакт-інвестування).

Науковий аналіз проблем соціальних змін, зокрема, соціальних інновацій,

пов'язують з працями Г. Беккера, Ф. Гіддінгса, Е. Дюркгейма, Ю. Хабермаса, Й. Шумпетера [1-5] та інших класиків.

У вітчизняній науковій літературі суперечності та особливості соціальних проблем під впливом ендогенних змін і зовнішніх збурень, зокрема, соціальних інновацій та інвестицій, досліджують В. Геєць, А. Гриценко, Б. Данилишин, Я. Жаліло, В. Прохорова, С. Тютюнникова, Л. Федулова, В. Ємельяненко і багато інших вчених [6-15].

Але значна кількість наукових публікацій із зазначених питань потребує подальшого змістовного розгляду і узагальнення. Як завжди, процесу практичного застосування має передувати теоретичне обґрунтування.

Метою роботи є дослідження механізмів соціальних інновацій та методів їхнього оцінювання як складника системи імпаکت-інвестування в Україні.

Викладення основного матеріалу. Сучасні суспільні виклики вимагають удосконалення методології дослідження проблем соціального розвитку, зокрема, проблем якості життя населення. Однією з важливих передумов вирішення даної проблеми є комбінація процесів капіталізації і соціалізації, тобто перетворення структури економіки держави й якості життя населення [7, с. 192]. Досвід розвинених країн і країн, що розвиваються, свідчить про те, що вагомим джерелом фінансування процесів капіталізації є кошти населення, а одним із зустрічних показників, який відображає можливості залучення заощаджень фізичних осіб, є достатній рівень якості життя. Тому забезпечення капіталізації й соціалізації шляхом соціалізації інвестиційних процесів є актуальним завданням дослідження і має теоретичну й практичну цінність [16, 17].

Можна погодитися з І. Білою та В. Сандугей, що «соціалізація є всеохоплюючим процесом, що значно видозмінює ціннісні орієнтири держави. Основною функцією держави в сучасних умовах є забезпеченість громадян суспільства необхідними для життєдіяльності благами» [18, с. 122]. За рівнем

суспільного добробуту Україна мала суттєві проблеми порівняно з іншими державами. Наведемо дані 2020 р.: Індекс людського розвитку (*HDI*) – 74 місце з 189 країн світу, Світовий рейтинг добробуту (*LPI*) – 92 з 167, Індекс щастя (*HPI*) – 123 місце з 156, Індекс якості життя (*QLI*) – 65 місце з 80 з країн світу [19]. Безумовно, воєнне лихоліття погіршило ці показники.

Ступень соціальної спрямованості державних витрат демонструє коефіцієнт соціалізації як відношення витрат на соціальні потреби до суми державних видатків. Таблиця 1 ілюструє, що зазначений коефіцієнт у нашій країні скоротився за 2011-2020 роки на 9,7%, і лише у 2021 він збільшився на 2,8%. І це на тлі пандемії коронавірусу!

Таблиця 1. Динаміка коефіцієнту соціалізації в Україні за 2011-2021рр.

Рік	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Коефіцієнт соціалізації, %	60,3	60,7	64,5	59,0	55,5	57,4	55,8	53,1	52,2	50,6	53,4

* Складено авторами на підставі [20]

Треба також додати, що за останнє десятиріччя в інвестиційну практику все частіше вводиться поняття імпакт-інвестування (або соціально перетворюючих інвестицій, інвестицій впливу). Введенню даного поняття сприяло визнання величезного впливу приватного сектору на ефективність розв'язання актуальних соціальних і екологічних проблем. Уперше дане визначення було використано фондом The Rockefeller Foundation і визначалося як інвестиції, що спрямовані на соціальні зміни.

Метою імпакт-інвестування є одночасне досягнення фінансового результату і значимого соціального ефекту, тобто одержання доходу для інвестора й певної вигоди для суспільства. Головна відмінність імпакт-проекту від звичайного соціального полягає в тому, що при імпакт-інвестуванні має місце стійка й довгострокова зміна в суспільних процесах, а не просте створення суспільного блага.

Одним з перспективних напрямків дослідження діалектики відносин капіталізації та соціалізації як чинників підвищення якості життя населення в системі імпакт-інвестування є дослідження і впровадження феномену соціальних інновацій, їх ролі і місця в сучасному суспільстві, механізмів розробки і функціонування, практичних аспектів впровадження. Соціальні інновації прирівнюються до нових ідей, які успішно відповідають поточним соціальним цілям. Соціальні інновації виникають у процесі колективної творчості і мають ширшу сферу застосування, ніж технологічні, а їх ефект проявляється з деяким часовим лагом.

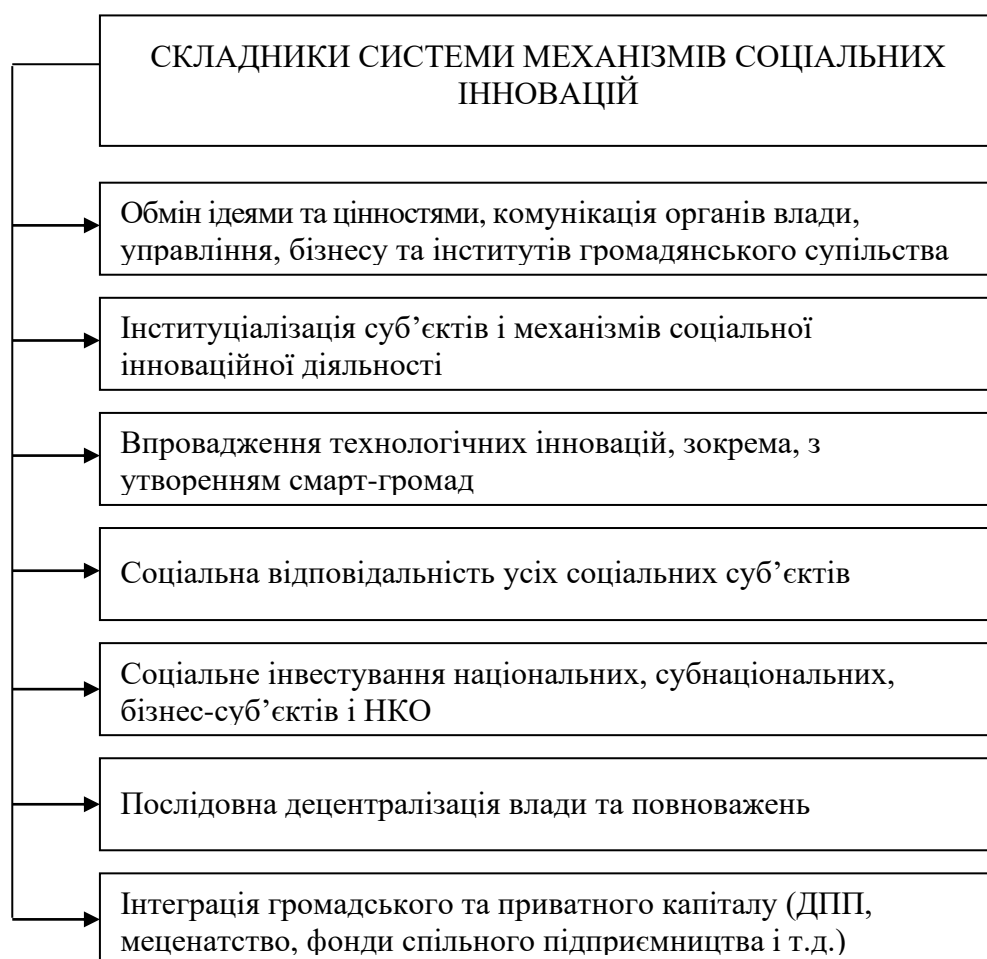
За думкою В. М. Гейця, «розвиток суспільства як соціальної системи, за аналогією економічного розвитку, – це процес, що пов'язаний із соціальною свідомістю, в якій соціальні інновації як своєрідні ноу-хау, що у своїй масі не патентуються, але водночас є нематеріальними активами, які впливають на економічний розвиток [6, с. 9].

Соціальні інновації можуть набувати форми процесу, продукту, послуги, платформи, бізнес-моделі і т.п. і реалізовуватися різними акторами (держава, приватний сектор, НКО, соціальні підприємці і т.п.). Коли соціальна інновація виявляє широкий або довготривалий системний вплив, вона носить руйнівний характер, тобто призводить до трансформації системи, що склалася. При цьому зміна може бути як позитивною, так і негативною, оскільки не всі встигають прилаштуватися до деяких нововведень, що прискорюють темпи суспільного життя, що в підсумку може стати причиною виникнення «футурошоку» (*future shock*) за термінологією Е. Тоффлера [21, с. 140].

Виділення соціальних інновацій в окремий дослідницький напрямок наприкінці ХХ – початку ХХІ століття стало відповіддю на виклики економічних реалій. Більш ніж двохсотлітній період становлення сучасного капіталізму призвів до нинішніх тенденцій глобалізації, що поєднує в собі тісні світові економічні зв'язки при відсутності відповідних механізмів солідарності

Ідея соціальних інновацій посідає сьогодні одне з провідних місць у політиці розвинутих країн; водночас в Україні вона лише починає отримувати розповсюдження та асоціюється з такими поняттями, як державно-приватне партнерство, корпоративна соціальна відповідальність, соціальне підприємництво. Часто особи, які здійснюють соціальні проекти, не ідентифікують себе з інноваторами або соціальними підприємцями, тоді як у США, наприклад, кожен навчальний заклад має лабораторію соціальних інновацій.

Узагальнюючи існуючі підходи, можна визначити наступні групи механізмів соціальних інновацій.

*Складено авторами

Рис. 1. Групування механізмів соціальних інновацій

В цьому контексті важливим, як нам здається, є також аналіз методів оцінювання результатів соціальних інновацій (або соціальних проєктів), що буде сприяти підвищенню ефективності їхньої реалізації. Але, як зазначає В.В. Прохорова, соціальні інновації характеризуються певною специфікою та складністю оцінки їхньої ефективності [11, с.135]. У ході дослідження було виявлено безліч варіацій оцінки соціальної ефективності та ефективності соціальних інновацій (проєктів) в процесі імпаکت-інвестування. Так, найчастішою у використанні є методика, стосовно якої ефективність соціальних інновацій доцільно оцінювати з урахуванням його потенційної привабливості для її учасників. А загальна ефективність соціальних проєктів оцінюється за допомогою наступних значень:

- суспільна ефективність;
- комерційна ефективність;
- інтегральна ефективність.

При цьому, показники суспільної ефективності охоплюють соціальні наслідки матеріалізації проєкту, показник комерційної ефективності підраховується для працівників, які реалізують цей проєкт, а для підрахунку інтегральної ефективності проєкту беруться показники інтегрального індексу доходності та інтегрального чистого дисконтованого доходу.

Для більш розгорнутого уявлення про ефективність соціальних інновацій (або проєктів) пропонується виділяти не три, а п'ять груп соціально-економічних ефектів:

1. Соціальні ефекти.
2. Економічні ефекти.
3. Екологічні ефекти.
4. Іміджеві ефекти.
5. Інші ефекти.

Для ефектів кожної групи можна підібрати показники їхньої оцінки. Розглянемо докладніше кожен з груп ефектів та відповідні їм показники оцінки.

Соціальні ефекти виражаються у створенні нових робочих місць та завантаженні наявних виробничих потужностей як на етапах проєктування та будівництва (модернізації) інфраструктурних об'єктів, так і в результаті їхньої експлуатації внаслідок зростання ділової активності. Основними показниками таким чином тут стануть:

- число створених нових робочих місць;
- підвищення якості життя;
- загальне зростання зайнятості населення;
- створення привабливого міського середовища тощо.

Багато показників можуть бути спрогнозовані на етапі розробки інфраструктурного проєкту, а потім і фактично оцінені за результатами його реалізації з використанням місцевої та загальнодержавної статистики. Соціальні ефекти, поряд із бюджетним ефектом у вигляді зростання податкових надходжень, слід визнати найважливішими у переліку "зовнішніх ефектів", на які перш за все слід орієнтуватися інвесторам під час прийняття рішення щодо фінансування того чи іншого інфраструктурного проєкту.

Економічні ефекти, як традиційні, включають в себе такі основні показники:

- ефективність інвестування у соціальні інновації (прибутковість);
- ефективність використання ресурсів;
- ефективність виконання підрядних робіт тощо.

Сукупність перерахованих вище економічних ефектів викликана збільшенням ділової активності у суміжних (а в довгостроковій перспективі – і не тільки в них) галузях завдяки взаємопов'язаності та взаємозалежності економічної структури регіонів та країни в цілому. Ефект приросту виторгу та зростання кількості замовлень у суміжних галузях завдяки реалізації

конкретного соціального інноваційного проєкту (а через це – і загальне додаткове зростання ВВП країни) має тут мультиплікативний ефект.

Екологічні ефекти є обов'язковими для обліку у будь-якому інноваційному інфраструктурному проєкті та оцінюються за показниками зміни екологічної обстановки у зоні реалізації проєкту. Для цього для прилеглих територій можуть бути попередньо оцінені, а потім і фактично виміряні за результатами функціонування проєкту такі показники як:

- вміст різних шкідливих речовин у ґрунті, воді, повітрі;
- рівень радіації, загазованості, шуму тощо;
- озеленення та благоустрій територій;
- вплив на біологічну різноманітність;
- рівень доступу до чистої енергії;
- інші показники.

Іміджеві ефекти полягають у можливості зростання пізнаваності та популярності, підвищення суспільної оцінки тих компаній, які є розробниками та/або виконавцями соціального інвестиційного проєкту, а також інвесторів. Показником цього може слугувати так званий «гудвілл» (тобто ділова репутація), що в сучасній економіці є достатньо значущим нематеріальним активом, яким не можна нехтувати. Сучасні методики дозволяють оцінювати внесок різних факторів у зміну «гудвілла».

Інші ефекти включають будь-які ефекти, що не увійшли до попередніх груп ефектів (в тому числі і інтегральні), але можуть впливати на прийняття рішення щодо реалізації того чи іншого соціального інноваційного проєкту. Для їхньої оцінки можна використовувати, наприклад, такі показники, як:

- рівень удосконалення технологій та технологічних стандартів;
- обсяги розвитку некомерційних видів діяльності.
- підвищення якості товарів та послуг тощо.

Висновки. Підбиваючи підсумки, варто зазначити, що розробка і впровадження соціальних інновацій як чинника підвищення якості життя в системі імпаکت-інвестування потребує ґрунтовного теоретичного аналізу. Але вже зараз можна стверджувати, що:

1. Сучасні суспільні виклики вимагають удосконалення методології дослідження проблем соціального розвитку країни, зокрема, проблем якості життя населення. Однією з важливих передумов вирішення даної проблеми є діалектика процесів капіталізації й соціалізації.

2. За рівнем суспільного добробуту Україна має суттєві проблеми порівняно з іншими державами, що відображають численні індекси та рейтинги. Крім того, протягом останніх 10 років спостерігається спадна динаміка коефіцієнту соціалізації, який демонструє відношення витрат на соціальні потреби до суми державних видатків.

3. У кризові періоди отримують шанс інноваційні заходи впливу на соціально-економічні явища. Соціальні інновації є одним із таких важелів принципових змін, що враховують як напрацювання минулих років, так і нові вибухоподібні події суспільного життя.

4. Методика оцінювання результатів соціальних інновацій має бути уніфікованою, зрозумілою та показовою, щоб задовольняти суспільний інтерес, та потребує подальшого дослідження.

Використана література

1. Becker G. S., Murphy K. N., Tamura R. F. Human Capital, Fertility, and Economic Growth. Working Paper N3414. National Bureau of Economic Research. 1050 Massachusetts Avenue. Cambridge, MA 02138. 1990. August. URL: <https://doi.org/10.3386/w3414>.

2. Giddings F. H. (1897) The theory of socialization. A Syllabus of Sociological Principles. New York / London: Macmillan.

3. Дюркгейм Э. Метод социологии / Западно-европейская социология XIX-начала XX веков. М.: Международный университет бизнеса и управления, 1996. 520 с. С. 256-309.

4. Habermas J. (1987). The Theory of Communicative Action. Lifeworld and system: a critique of functionalist reason. Boston. Beacon Press. Vol. 2. 463 p.

5. Шумпетер Й. А. Теория экономического развития (исследование предпринимательской прибыли, капитала, кредита, процента и цикла конъюнктуры). М.: Прогресс, 1982. 462 с.
6. Геець В. М. Соціалізація та соціальні інновації у розвитку економіки. *Економічна теорія*. 2020. № 4. С. 5-24.
7. Гриценко А. А. Капіталізація і соціалізація економіки в ретроспективі і перспективі. *Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства*. 2009. № 15. С. 191-195.
8. Данилишин Б. М. Регионалистика – перспективы и правильное применение в Украине. URL: http://blogs.lb.ua/bogdan_danylysyn/341137_regionalistika-perspektivi.html. (дата звернення 13.10.2022).
9. Децентралізація і формування політики регіонального розвитку в Україні: наук. доп. / за наук. ред. д-ра екон. наук Я.А. Жаліла. К.: НІСД. 2020. 153 с.
11. Прохорова В.В., Божанова О.В. Стратегічно-орієнтовані напрями інноваційного розвитку промислового підприємства. *Економічний вісник Національного гірничого університету*. 2020. №2. С.132-140.
12. Прохорова В.В., Проценко А.В. Формування сценаріїв управління структурними трансформаціями інноваційного потенціалу промислових енергетичних підприємств. *Економічний вісник Національного гірничого університету*. 2020. №1. С.66-76.
13. Тютюнникова С. В., Романіка Т. К. Нестійка зайнятість молоді в умовах панування цифрової економіки. *Молодий вчений*. 2019. № 5. С. 246-250. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2019/5/54.pdf> (дата звернення 13.10.2022).
14. Федулова Л. І. Соціальні інновації в системі соціально-економічних відносин. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/usoc/2008_3/60-74.pdf
15. Ємельяненко Л. М., Федулова Л. І. Децентралізація в сфері соціальної політики в регіонах України. *Економіка та держава*. 2021. № 4. С. 4-11.
16. Островський І. А., Юхнов Б. Ю., Штефан С. І. Публічно-приватне партнерство як соціальна інновація: переваги та ризики. *Ефективна економіка*. 2016. № 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4969> (дата звернення 13.10.2022).
17. Островський І.А., Прасол В.М., Можайкіна Н.В. Соціальні інновації як драйвер розвитку міжнародного ринку освітніх послуг. *Економіка та суспільство*. 2022. № 39. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1415> (дата звернення 25.10.2022).

18. Біла І., Сандугей В. Соціалізація економічних суб'єктів як умова реалізації соціальних цілей суспільства. *Демографія та соціальна економіка*. 2021. № 45(3) С. 120-135.
19. Україна в рейтингах: як змінювалися позиції країни за шість років. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2020/06/25/infografika/polityka/ukrayina-rejtynhax-yakzminyuvalysya-pozycziyi-krayiny-shist-rokiv> (дата звернення: 13.10.2022).
20. Статистичний збірник. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. URL: <https://www.mof.gov.ua/uk/statistichnij-zbirnik> (дата звернення 13.10.2022).
21. Тоффлер Э. Шок будущего. М.: АСТ, 2002. 557 с.

References

1. Becker G. S., Murphy K. N., Tamura R. F. Human Capital, Fertility, and Economic Growth. Working Paper N3414. National Bureau of Economic Research. 1050 Massachusetts Avenue. Cambridge, MA 02138. 1990. August. URL: <https://doi.org/10.3386/w3414>.
2. Giddings F. H. (1897) The theory of socialization. A Syllabus of Sociological Principles. New York / London: Macmillan.
4. Habermas J. (1987). The Theory of Communicative Action. Lifeworld and system: a critique of functionalist reason. Boston. Beacon Press. Vol. 2. 463 p.
3. Диіркейм Э. Метод соціології / Західно-європейська соціологія ХІХ-початку ХХ століть. М.: Міжнародний університет бізнесу та управління, 1996. 520 с. С. 256-309.
4. Habermas J. (1987). The Theory of Communicative Action. Lifeworld and system: a critique of functionalist reason. Boston. Beacon Press. Vol. 2. 463 p.
5. Шумпетер Я. А. Теорія економічного розвитку (дослідження підприємств, капіталу, кредиту, податку у циклі кон'юнктури). М.: Прогрес, 1982. 462 с.
6. Heiets V. M. Sotsializatsiia ta sotsialni innovatsii u rozvytku ekonomiky. *Ekonomichna teoriia*. 2020. № 4. S. 5-24.
7. Hrytsenko A. A. Kapitalizatsiia i sotsializatsiia ekonomiky v retrospektyvi i perspektyvi. *Metodolohiia, teoriia ta praktyka sotsiolohichnoho analizu suchasnoho suspilstva*. 2009. № 15. S. 191-195.
8. Danylyshyn B. M. Rehyonalystyka – perspektyvy u pravylnoe prymerenye v Ukrainy. URL: http://blogs.lb.ua/bogdan_danylysyn/341137_regionalistika-perspektivi.html. (дата звернення 13.10.2022).
9. Detsentralizatsiia i formuvannia polityky rehionalnoho rozvytku v Ukraini: nauk. dop. / za nauk. red. d-ra ekon. nauk Ya.A. Zhalila. K.: NISD. 2020. 153 s.

11. Prokhorova V.V., Bozhanova O.V. Stratehichno-orientovani napriamy innovatsiinoho rozvytku promyslovoho pidpriemstva. Ekonomichnyi visnyk Natsionalnoho hirnychoho universytetu. 2020. №2. S.132-140.
12. Prokhorova V.V., Protsenko A.V. Formuvannia stsenariiv upravlinnia strukturnymy transformatsiiamy innovatsiinoho potentsialu promyslovykh enerhetychnykh pidpriemstv. Ekonomichnyi visnyk Natsionalnoho hirnychoho universytetu. 2020. №1. S.66-76.
13. Tiutiunykova S. V., Romanika T. K. Nestiika zainiatist molodi v umovakh panuvannia tsyfrovoi ekonomiky. Molodyi vchenyi. 2019. № 5. S. 246-250. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2019/5/54.pdf> (data zvernennia 13.10.2022).
14. Fedulova L. I. Sotsialni innovatsii v systemi cotsialno-ekonomichnykh vidnosyn. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/usoc/2008_3/60-74.pdf.
15. Iemelianenko L. M., Fedulova L. I. Detsentralizatsiia v sferi sotsialnoi polityky v rehionakh Ukrainy. Ekonomika ta derzhava. 2021. № 4. S. 4-11.
16. Ostrovskiy I. A., Yukhnov B. Yu., Shtefan S. I. Publichno-pryvatne partnerstvo yak sotsialna innovatsiia: perevahy ta ryzyky. Efektyvna ekonomika. 2016. № 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4969> (data zvernennia 13.10.2022).
17. Ostrovskiy I.A., Prasol V.M., Mozhaikina N.V. Sotsialni innovatsii yak draiver rozvytku mizhnarodnoho rynku osvitych posluh. Ekonomika ta suspilstvo. 2022. № 39. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1415> (data zvernennia 25.10.2022).
18. Bila I., Sanduhej V. Sotsializatsiia ekonomichnykh subiektiv yak umova realizatsii sotsialnykh tsilei suspilstva. Demohrafiia ta sotsialna ekonomika. 2021. № 45(3) S. 120-135.
19. Ukraina v reitynhakh: yak zminiuvalsia pozytsii krainy za shist rokov. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2020/06/25/infografika/polityka/ukrayina-rejtynhax-yakzminyuvalysya-pozyciyi-krayiny-shist-rokiv> (data zvernennia: 13.10.2022).
20. Statystychnyi zbirnyk. Ofitsiynyi sait Ministerstva finansiv Ukrainy. URL: <https://www.mof.gov.ua/uk/statistichnij-zbirnyk> (data zvernennia 13.10.2022).
21. Toffler Э. Shok budushcheho. M.: AST, 2002. 557 s.

Boris Y. Yukhnov

Phd (of Economic Sciences), Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Economics and Management,
Ukrainian Engineering Pedagogics Academy, Kharkiv, Ukraine

Ihor A. Ostrovskiy

Phd (of Economic Sciences), Associate Professor, Associate Professor of the
Department of Economic Theory and International Economics,

Volodymyr Chukhrai

Post Graduate Student of the Department of Economics and Management,
Ukrainian Engineering Pedagogics Academy, Kharkiv, Ukraine

Social innovations: mechanisms and methods of their assessment in the impact investment system

Abstract. The article examines the essence of the processes of capitalization and socialization, which are carried out through the socialization of investment projects. Their relevance and practical significance are shown. The system of social innovation mechanisms in the impact investment system was studied. The goal of impact investing is to simultaneously achieve a financial result and a significant social effect, i.e., obtaining income for the investor and a certain benefit for society. The main difference between an impact project and an ordinary social project is that with impact investing there is a sustainable and long-term change in social processes, and not a simple creation of public good. The authors found that one of the promising directions of research into the dialectics of capitalization and socialization as factors of improving the quality of life of the population in the impact investment system is the research and implementation of the phenomenon of social innovations, their role and place in modern society, mechanisms of development and functioning, practical aspects of implementation. In the course of the study, numerical variations in the assessment of social effectiveness and the effectiveness of social innovations (projects) in the process of impact investing were revealed. Thus, the most frequently used method is the method in which the effectiveness of social innovations should be evaluated taking into account its potential attractiveness for its participants. It was found that the overall effectiveness of social projects is evaluated using the following values: social effectiveness; commercial efficiency; integral efficiency. For a more comprehensive idea of the effectiveness of social innovations (or projects), it is proposed to distinguish not three, but five groups of socio-economic effects: social effects, economic effects, environmental effects, image effects, other effects. The authors considered each of the groups of effects and their corresponding evaluation indicators. In the article, the authors developed an original methodology for evaluating social innovations (or social innovation projects).

Keywords: social innovations, socialization and capitalization, impact investing, methods of evaluating social innovation projects.